

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออก: การวิเคราะห์พหุระดับ

Factors Affecting the Readiness for ASEAN Community of Secondary Schools under the Secondary
Education Service Area Offices in the Eastern Region, Thailand : A Multilevel Analysis

สายสมร อุบลวัตร*

ดร.ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์**

ดร.สุชุม มูลเมือง***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออก 2) ประเมินโมเดลพหุระดับของอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออก และ 3) ศึกษาอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยในแต่ละระดับที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออก กลุ่มตัวอย่างเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 76 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน วิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4-6 ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2558 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบยืนยันชั้นพหุระดับ และการวิเคราะห์สมการโครงสร้างพหุระดับ วิเคราะห์ด้วยโปรแกรม Mplus 7.2

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออก ประกอบด้วย ตัวแปรระดับบุคคล ตัวแปรระดับห้องเรียนและตัวแปรระดับโรงเรียน รวมทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ในระดับบุคคล 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ศักยภาพผู้เรียน พฤติกรรมการเรียนและความพร้อมของผู้เรียน ในระดับห้องเรียน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ สมรรถนะครู และพฤติกรรมการสอน และในระดับโรงเรียน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ สมรรถนะผู้บริหาร และพฤติกรรมการบริหาร ตามลำดับ

2. ผลการประเมินโมเดลประหยัดหรือโมเดลที่ปรับปรุงแล้ว พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) = 128.262 df. = 77 p. = 0.000 χ^2/df = 1.666 RMSEA = 0.032 CFI = 0.959 TLI = 0.942 SRMR (Standardized Root Mean Square Residual) ของ Within = 0.013 Between Level 2 = 0.076 และ Between Level 3 = 0.091 จึงสรุปว่าโมเดลเชิงทฤษฎีที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาจากการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้ ในระดับบุคคล พบว่า ศักยภาพของผู้เรียนมีอิทธิพลทั้งในทางตรงและทางอ้อมผ่านพฤติกรรมการเรียนต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียน ซึ่งมีอิทธิพลในทางตรงและมีทิศทางเป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ในระดับห้องเรียน พบว่า สมรรถนะของครูมีเฉพาะอิทธิพลในทางตรงต่อความพร้อมในการเรียนของห้องเรียนและมีทิศทางเป็นบวก และสมรรถนะของครูส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ : ความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โรงเรียนมัธยมศึกษา การวิเคราะห์พหุระดับ

* ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

** , *** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ทางสถิติ ส่วนพฤติกรรมการสอนของครูไม่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนของห้องเรียน และในระดับโรงเรียน พบว่าสมรรถนะของผู้บริหารมีอิทธิพลในทางตรงและมีทิศทางเป็นบวกต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหาร สมรรถนะของผู้บริหารและพฤติกรรมกรรมการบริหารไม่มีทั้งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียน

ABSTRACT

The purposes of this study were to 1) assess multi-level model of factors affecting the readiness for ASEAN community of the secondary schools under the jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Offices (SESAO) in the Eastern Region of Thailand; 2) verify the stated model by utilizing the empirical data; and 3) analyze the direct and indirect effects of factors under study. The data for this study were drawn from the principals, teachers responsible for Mathematics and English subjects, and Grade 12th students enrolled in 76 sampled schools in 2015 academic year via self-administered, rating-scale questionnaires developed by the researcher. By employing regular SPSS computer program and Mplus 7.2, statistics used for the study included frequency, percentage, means, standard deviation, multilevel confirmatory factor analysis, and multilevel structural equation modeling respectively.

The findings revealed that:

1. The multilevel model of factors affecting the readiness of secondary schools under the jurisdiction of SESAO in the Eastern Region of Thailand was composed of 7 major components. There were three components at the individual student level: students' competence, learning behaviors, and students' readiness to learn; two components at the classroom (teacher) level: teachers' competence and teaching behaviors; and two components at the school (principal) level: principals' competence and administrative behaviors respectively. The theoretical multilevel structural equation model was fit with the empirical data.

2. The adjusted multi-level model as reflected by $\chi^2 = 128.262$ df. = 77 p. = 0.000 $\chi^2/df = 1.666$ RMSEA = 0.032 CFI = 0.959 TLI = 0.942 SRMR (Standardized Root Mean Square Residual) Within = 0.013 Between Level 2 = 0.076 and Between Level 3 = 0.091 was fit with empirical data.

3. In regard to the direct and indirect effects among factors, it was found that: At individual (student) level, it indicated that students' competence positively affected both directly and indirectly, mediated through students' learning behaviors, on students' readiness for learning. At classroom (teacher) level, it indicated that teachers' competence positively affected students' readiness to learn in the classroom. The teachers' competence also positively and significantly affected teaching behaviors. However, teaching behaviors did not significantly affected students' readiness to learn in the classroom. At school (principal) level, it revealed that the principals' competence positively and significantly affected administrative behaviors. However, both principals' competence and administrative behaviors exerted no impact on students' readiness to learn in school.

Keywords: Readiness for ASEAN Community, Secondary Schools, Multilevel Analysis

ภูมิหลัง

ประเทศไทยประสบปัญหาคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับต่างๆ มาเป็นระยะเวลายาวนานจะเห็นได้จากคะแนนสอบ PISA คะแนนสอบ TIMSS หรือคะแนนทักษะภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบกับต่างประเทศแล้ว คะแนนของนักเรียนไทยโดยเฉลี่ยอยู่ในอันดับท้ายๆ ในทุกวิชา ส่วนคุณลักษณะที่พึงประสงค์และทักษะชีวิต รวมทั้งพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนโดยทั่วไปยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ (เจ็จันท์ จงสถิตอยู่, 2557, หน้า 3) จึงจำเป็นต้องเร่งยกระดับคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตของประชากรไทย ให้สามารถปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีคุณภาพได้ โดยการเตรียมความพร้อมและยกระดับคุณภาพของคนเป็นประการสำคัญ (ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์, 2555) ในกรณีของการพัฒนาพื้นที่ในภาคตะวันออกมีการขยายตัวด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและการย้ายถิ่นของแรงงานข้ามชาติจำนวนมาก ทำให้ประชากรในวัยเรียนเพิ่มขึ้น มีการผลักดันให้เป็นพื้นที่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเป็นพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard Development) ซึ่งเน้นการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมแห่งอนาคต 10 กลุ่ม (กองวิจัยตลาดแรงงาน, 2559, หน้า 7) ในขณะที่ผลการทดสอบ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พ.ศ. 2558 ในภาคตะวันออก และการบริหารโรงเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนในภาคตะวันออกพบว่า ยังไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ผู้บริหารและครูยังไม่มีความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในการดำเนินการเกี่ยวกับอาเซียน ขาดเทคโนโลยีที่จะใช้งาน นักเรียน ครู บุคลากรไม่มีความรู้และขาดข้อมูลเชิงลึกด้านสังคมและวัฒนธรรมของประเทศในอาเซียน และ โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน (สมพงษ์ จิตระดับ, 2555, หน้า 8; ภารดี อนันต์นาวิ, 2556) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลเมืองที่มีความรู้ความสามารถสอดคล้องกับความเป็นภาคอุตสาหกรรมและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของภาคตะวันออก

ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคนไทยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ญุแจสำคัญที่ไขไปสู่ความสำเร็จได้คือคุณภาพของการบริหารโรงเรียน และความสำเร็จของการบริหารโรงเรียนขึ้นอยู่กับสมรรถนะและพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารเป็นสำคัญ โดยการบริหารจัดการให้เกิดความพึงพอใจของทุกฝ่าย และครูเป็นบุคลากรที่เป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่งของกระบวนการจัดการศึกษา (อารีรัตน์ เฟิงสีแสง และประยุทธ์ ชูสอน, 2558, หน้า 103) เพราะครูเป็นผู้นำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีพฤติกรรมทางการเรียนที่ดี คุณภาพของการศึกษาจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพครูผู้สอน ศักยภาพผู้เรียนและพฤติกรรมกรรมการเรียนของผู้เรียนขึ้นอยู่กับสมรรถนะและพฤติกรรมกรรมการสอนของครูที่ต้องส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนเพื่อสู่ประชาคมอาเซียน ต้องครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านเจตคติ (กรมอาเซียน, 2552, หน้า 5) สำหรับสมรรถนะและพฤติกรรมเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุสำคัญที่ส่งผลต่อความพร้อมของโรงเรียน และการบริหารงานภายในโรงเรียนนั้นมีลำดับชั้น (Hierarchy) เช่น ระดับโรงเรียน ระดับห้องเรียน และระดับผู้เรียน ตัวแปรที่อยู่ระดับสูงกว่ามีแนวโน้มที่จะส่งผลทางตรงหรือทางอ้อมต่อตัวแปรที่อยู่ระดับต่ำกว่าในลักษณะความสัมพันธ์เชิงถ่วงระหว่างตัวแปรข้ามระดับ (Cross Level Relationship) ซึ่งจะส่งผลซึ่งกันและกัน (Creemers, 1994, pp. 114–118) ดังนั้นการวิเคราะห์เกี่ยวกับความพร้อมของโรงเรียนจะต้องให้ความสำคัญกับโครงสร้างแท้จริงของข้อมูลทางการศึกษาในโรงเรียนที่มีลักษณะเป็นพหุระดับ (Multilevel) จึงใช้สถิติการวิเคราะห์พหุระดับ (Multi-Level Analysis) ซึ่งเป็นเทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติที่คำนึงถึงโครงสร้างเป็นระดับลดหลั่นของข้อมูล ให้ความสำคัญต่อความผันแปรของตัวแปรภายในต่างระดับ ตลอดจนสนใจศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายต่างระดับที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม จึงทำให้สามารถอธิบายหรือทำนายตัวแปรตามได้อย่างครอบคลุม (สุชม มูลเมือง, 2557, หน้า 38–39; Raudenbush and Bryk, 2002) เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่สอดคล้องกับธรรมชาติขององค์กรมากที่สุด

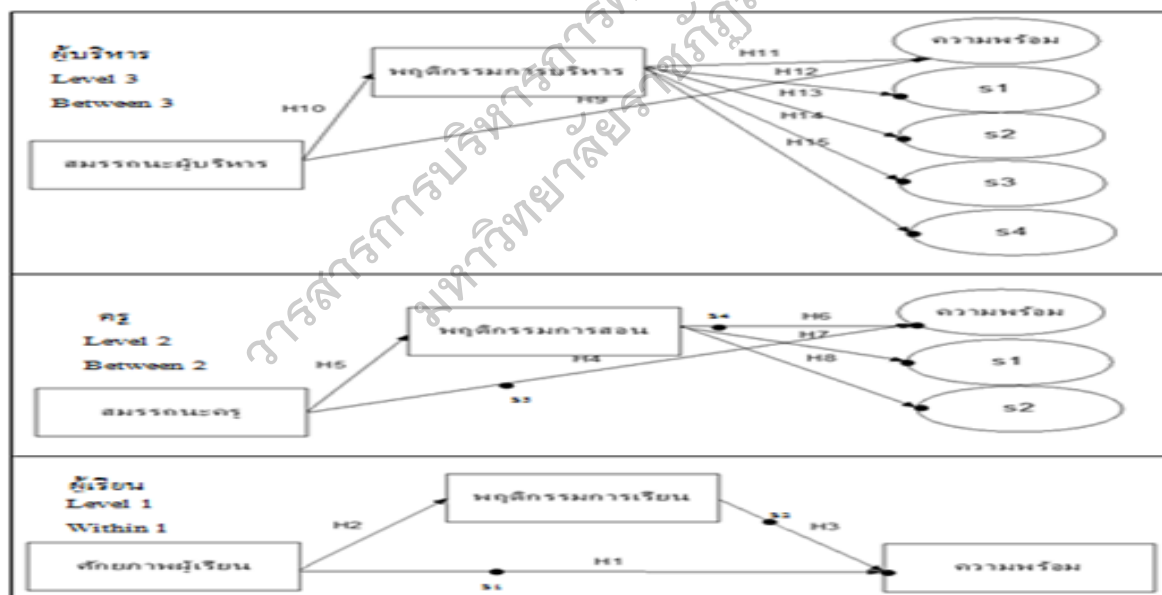
คำถามการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นอย่างไร
2. โมเดลพหุระดับของอิทธิพลที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่
3. อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยในแต่ละระดับที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างไร

ความมุ่งหมายการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อประเมินโมเดลพหุระดับของอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยในแต่ละระดับที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำกัดขอบเขตเฉพาะโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 151 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2558 ประกอบด้วย ผู้บริหาร (ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการ) จำนวน 347 คน ครู จำนวน 7,236 คน และนักเรียนจำนวน 24,295 คน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหาร 76 คน และครู 163 คน และนักเรียน 1,520 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น

1,759 คน (จากโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 76 โรงเรียน) ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 3 ฉบับ แบ่งเป็นฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหารโรงเรียน ฉบับที่ 2 สำหรับครู และฉบับที่ 3 สำหรับนักเรียนมีค่าความเชื่อมั่นโดยรวมแต่ละฉบับคิดเป็น .94, .92 และ .95 ตามลำดับ การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม ผู้วิจัยรวบรวมโดยตนเองและด้วยไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทั้งหมด และตรวจสอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น 1,759 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนบเก็บข้อมูลการวิจัยจากคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร เพื่อนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิและกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เพื่อขอความร่วมมือในการให้ข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลยังกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองและส่งทางไปรษณีย์ โดยนัดวันเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืน ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 1,759 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาเป็นจำนวน 1,759 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 โดยใช้ทั้งหมดเวลา 1 เดือน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์องค์ประกอบยืนยันย่นพหุระดับ และการวิเคราะห์สมการโครงสร้างพหุระดับ กรณีที่มี 3 ระดับ ได้แก่ ระดับโรงเรียน ระดับห้องเรียนและระดับนักเรียน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Mplus 7.2

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออก ประกอบด้วย ตัวแปรระดับบุคคล ตัวแปรระดับห้องเรียนและตัวแปรระดับ โรงเรียน รวมทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ในระดับบุคคล 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ศักยภาพผู้เรียน พฤติกรรมการเรียน และความพร้อมของผู้เรียน ในระดับห้องเรียน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ สมรรถนะครู และพฤติกรรมการสอน และใน ระดับโรงเรียน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ สมรรถนะผู้บริหาร และพฤติกรรมการบริหาร ตามลำดับ
2. ผลการประเมินโมเดลประหยัดหรือโมเดลที่ปรับปรุงแล้ว พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) = 128.262 df. = 77 p. = 0.000 χ^2/df = 1.666 RMSEA = 0.032 CFI = 0.959 TLI = 0.942 SRMR (Standardized Root Mean Residual) ของ Within = 0.013 Between Level 2 = 0.076 และ Between Level 3 = 0.091 จึงสรุปว่าโมเดลเชิงทฤษฎี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมเข้าสู่ในการสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียน มัธยมศึกษาจากการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้ ในระดับบุคคล พบว่า ศักยภาพของผู้เรียนมีอิทธิพลทั้งในทางตรงและ ทางอ้อมผ่านพฤติกรรมการเรียนต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียน ซึ่งมีอิทธิพลในทางตรงและมีทิศทางเป็นบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในระดับห้องเรียน พบว่า สมรรถนะของครูมีเฉพาะอิทธิพลในทางตรงต่อความพร้อมในการ เรียนของห้องเรียนและมีทิศทางเป็นบวก และสมรรถนะของครูส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนพฤติกรรมกรรมการสอนของครูไม่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนของห้องเรียน และในระดับโรงเรียน พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารมีอิทธิพลในทางตรงและมีทิศทางเป็นบวกต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหาร สมรรถนะของผู้บริหารและพฤติกรรมกรรมการบริหารไม่มีทั้งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ข้อค้นพบเกี่ยวกับองค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมเข้าสู่ ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 3 ปัจจัย คือ ด้านผู้เรียน ครูและผู้บริหาร มีองค์ประกอบที่สำคัญ 7 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ศักยภาพผู้เรียน (2) พฤติกรรมการเรียน (3) ความพร้อมของผู้เรียน (4) สมรรถนะครู (5) พฤติกรรมการสอน (6) สมรรถนะผู้บริหาร และ (7) พฤติกรรมการบริหาร

ในระดับที่ 1 ผู้เรียนหรือระดับบุคคล ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย พบว่าศักยภาพของ ผู้เรียน (SC) มีทั้งอิทธิพลในทางตรง (Direct Effect) และอิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect) โดยส่งผ่านตัวแปรส่งผ่าน (Mediator) พฤติกรรมการเรียน (LB) ต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียน (SR) ซึ่งอิทธิพลในทางตรงซึ่งมีทิศทาง เป็นบวก แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีศักยภาพในการเรียนสูงจะมีแนวโน้มที่จะมีความพร้อมในการเรียนสูงด้วย ในขณะที่ นักเรียนที่มีศักยภาพในการเรียนต่ำก็จะมีแนวโน้มความพร้อมในการเรียนต่ำด้วย ส่วนอิทธิพลในทางอ้อมจาก ศักยภาพในการเรียนของนักเรียนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางการเรียนซึ่งมีทิศทางเป็นบวกแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มี ศักยภาพในการเรียนสูงจะมีแนวโน้มพฤติกรรมในการเรียนดี ในขณะที่นักเรียนที่มีศักยภาพในการเรียนต่ำก็จะมี แนวโน้มพฤติกรรมการเรียนไม่ดีด้วย ส่วนอิทธิพลในทางอ้อมจากพฤติกรรมการเรียนที่ส่งผลต่อความพร้อมในการ เรียนของนักเรียนซึ่งมีทิศทางในทางบวกซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนดีจะมีแนวโน้มความพร้อม ในการเรียนสูง ในขณะที่นักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนไม่ดีก็จะมีแนวโน้มความพร้อมในการเรียนต่ำด้วย สามารถอธิบายได้ดังนี้ ศักยภาพ หรือสมรรถนะ มีความหมายในบริบทของผู้เรียน หมายถึงคุณลักษณะเชิงพฤติกรรม ที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้หรือปฏิบัติงานหรือ สร้างผลงานได้(สำนักทดสอบทางการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557, หน้า 1) ตามแนวคิดทฤษฎีของ Piaget (1932, pp. 9-55) เชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากการปรับตัวและการสร้างสมดุล ระหว่างสติปัญญากับสภาวะแวดล้อมที่จะทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ พัฒนาการของมนุษย์มีความต่อเนื่องและเจริญขึ้น ตามวุฒิภาวะและพัฒนาการของมนุษย์ย่อมขึ้นอยู่กับพัฒนาทางสติปัญญาของบุคคลนั้น สอดคล้องกับ Bloom (1981, pp.166-175) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านสติปัญญา (Cognitive Entry Behavior) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้โดยตรงของสถาบันนั้นๆ

ในระดับที่ 2 ครูหรือระดับห้องเรียน ผลการวิจัย พบว่า ศักยภาพของครู มีเฉพาะอิทธิพลในทางตรง ต่อความพร้อมในการเรียนของห้องเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครูในห้องเรียนที่ศักยภาพในการสอนสูงจะมีแนวโน้มทำให้ ห้องเรียนมีความพร้อมในการเรียนสูงในขณะที่ครูที่มีศักยภาพในการสอนต่ำก็จะมีแนวโน้มทำให้ห้องเรียนมีความ พร้อมในการเรียนต่ำด้วย ส่วนอิทธิพลของศักยภาพของครู ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอน แสดงให้เห็นว่าครูที่มี ศักยภาพสูงจะมีแนวโน้มมีพฤติกรรมในการสอนดี ในขณะที่ครูที่มีศักยภาพต่ำก็จะมีแนวโน้มมีพฤติกรรมการสอนไม่ดี ด้วย ส่วนอิทธิพลของพฤติกรรมในการสอนของครูต่อความพร้อมในการเรียนของห้องเรียน ที่พบว่าไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการสอนของครูไม่มีความเกี่ยวข้องกับความพร้อมในการเรียนของห้องเรียน

ซึ่งไม่เป็นไปตามแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่ได้กำหนดไว้ในกรอบแนวคิด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างในระดับห้องเรียนมีจำนวนน้อยเกินไปไม่มีความหลากหลายทางความคิด ทำให้ข้อมูลมีความแปรปรวนน้อย ดังนั้นในการเก็บข้อมูลจึงควรที่จะเก็บข้อมูลในระดับห้องเรียนจากกลุ่มตัวอย่างที่มาจากกลุ่มตัวอย่างหลายๆ กลุ่มจะทำให้มีความแปรปรวนสูงขึ้นอาจเป็นเพราะ ระบบการศึกษาจะมีคุณภาพสูงเพียงโดยอ้อมขึ้นกับคุณภาพของครู เพราะคุณภาพของครูคือปัจจัยที่สำคัญที่สุดต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน (OECD, 2013a) สอดคล้องกับ Abbasi (2014) พบว่า สิ่งที่แสดงการเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากลระดับโลก คือ มีการคัดเลือกครูที่มีศักยภาพสูง และประทุมมูลหาล้า (2552, หน้า 1) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาช่วงชั้นที่ 3 ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมมหานคร เขต 1 พบว่า สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูในระดับมาก สอดคล้องกับ อรุณี ราชพัฒน์ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน: การวิเคราะห์พระระดับพบว่า ปัจจัยระดับห้องเรียน คือ คุณภาพการสอนและบรรยากาศในห้องเรียน สอดคล้องกับ เอื้อมพร หลินเจริญ และคณะ (2552) และ วรินทร์ โพนน้อย (2555); Worthy, et al. (2012) ที่พบว่า คุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์และความสำเร็จในการเรียนการสอน

ในระดับที่ 3 หรือระดับโรงเรียน พบว่า ศักยภาพของผู้บริหารมีอิทธิพลในทางตรงต่อพฤติกรรม การบริหารของผู้บริหาร ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีศักยภาพในการบริหารสูงจะมีแนวโน้มทำให้มีพฤติกรรมการบริหารที่ดี ในขณะที่ผู้บริหารที่มีศักยภาพในการบริหารต่ำก็จะมีแนวโน้มมีพฤติกรรมการบริหารที่ไม่ดีด้วย ส่วนอิทธิพลของศักยภาพในการบริหารของผู้บริหารและพฤติกรรมการบริหาร พบว่าไม่มีทั้งอิทธิพลในทางตรงและทางอ้อมต่อความพร้อมในการเรียนของโรงเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทั้งปัจจัยศักยภาพในการบริหารของผู้บริหาร และพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารไม่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ทั้งในทางตรงและทางอ้อมกับความพร้อมในการเรียนของโรงเรียน ซึ่งอาจจะอธิบายได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยตรง หน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนได้ถูกกำหนดและมอบหมายให้ครูเป็นผู้รับผิดชอบ สมรรถนะของผู้บริหารในด้านต่างๆ จึงถูกส่งผ่านครูไปสู่เด็กนักเรียนอีกทอดหนึ่ง สมรรถนะเป็นคุณสมบัติเฉพาะบุคคล ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน (Spencer, L. M. & Spencer, S. M., 1993, p. 11) และสมรรถนะหลัก (Core Competency) เป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมหรือความสามารถพื้นฐานที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในระดับหน่วยงานให้เกิดความสำเร็จและมีประสิทธิผล (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551, หน้า 223)

2. การประเมินโมเดลพระระดับของอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนระหว่างรูปแบบตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรเชิงสุ่มความเอียง (Random Slope) ซึ่งเป็นตัวแปรประเภทไม่สามารถสังเกตได้ (Unobserved Variable) ซึ่งก็จะมีลักษณะการแปรค่าเช่นเดียวกับตัวแปรสังเกต ดังนั้นการที่จะนำตัวแปรเชิงสุ่มความเอียง (Random Slope) ในระดับที่ต่ำขึ้นไปอธิบายในระดับที่สูงกว่า เช่น ระดับที่ 1 ระดับนักเรียน ขึ้นไปอธิบายในระดับที่ 2 ระดับห้องเรียน หรือระดับที่ 3 ระดับโรงเรียน (S1, S2) หรือจากระดับที่ 2 ขึ้นไปอธิบายในระดับที่ 3 (S3, S4) ความแปรปรวนของตัวแปรสุ่มนั้นจะต้องมีมากพอที่จะนำขึ้นไปอธิบายในระดับที่สูงกว่า ผลการวิเคราะห์การแปรค่า (Variation) ของตัวแปรเชิงสุ่ม พบว่า ค่าความแปรปรวนของตัวแปรเชิงสุ่มทั้ง 4 ตัวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าตัวแปรเชิงสุ่มทั้ง 4 ตัวไม่มีความแปรปรวนในระดับต่ำอยู่แล้ว จึงไม่สามารถมีความแปรปรวนเหลือขึ้นไปอธิบายในระดับที่สูงกว่าได้ ดังนั้นสมมติฐานที่เกี่ยวกับตัวแปรเชิงสุ่มทั้ง 4 สมมติฐานจึงไม่จริง ผู้วิจัยจึงได้ตัดสมมติฐานดังกล่าวออกจากโมเดล เพื่อให้เป็นโมเดลประหยัด (Parsimony Model)

จากการวิเคราะห์โมเดลพหุระดับตามสมมติฐานการวิจัย ภายหลังจากได้ปรับแก้ พบว่า รูปแบบมีความสอดคล้องกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงสรุปว่าโมเดลเชิงทฤษฎีพหุระดับหรือสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หรือเป็นโมเดลที่ถูก ซึ่งสามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อทำการทดสอบสมมติฐานได้ แสดงว่า รูปแบบสามารถทำนายปัจจัยความพร้อมของโรงเรียนได้ แสดงว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมของโรงเรียน เกิดจากความพร้อมของศักยภาพผู้เรียนมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียน สมรรถนะครูผู้สอนมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการสอนของครู สมรรถนะผู้บริหารมีผลต่อ พฤติกรรมการบริหาร จากค่าอิทธิพลดังกล่าว แสดงว่า การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียน ศักยภาพผู้เรียนมีความสำคัญสูงสุด ดังนั้นควรให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์พลเมืองอาเซียน แก่ผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ มีความรู้ ทักษะ/กระบวนการและเจตคติ ให้มีสมรรถนะความรู้ ความสามารถประพฤติ ปฏิบัติตนได้ตามเป้าหมาย มีความพร้อมที่จะเป็นพลเมืองอาเซียนและสามารถทำงานอยู่ร่วมกับในสังคมโลกได้อย่างมีความสุข

3. อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยในแต่ละระดับที่ส่งผลต่อความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของโรงเรียนปัจจัยด้านศักยภาพผู้เรียนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนของผู้เรียน มีอิทธิพลโดยตรงและมีค่าอิทธิพลสูงสุดคือ (11.47) รองลงมาคือ ค่าอิทธิพลด้านสมรรถนะครูผู้สอนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการสอนของครู ค่าอิทธิพล เท่ากับ (10.04) และค่าอิทธิพลด้านสมรรถนะผู้บริหารมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหาร ค่าอิทธิพลเท่ากับ (8.41) ตามลำดับ โดยตัวแปรปัจจัยทั้ง 3 ตัวแปรร่วมกันทำนายความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้ร้อยละ 100

จากผลการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้นำผลมาเสนอเป็นระดับ อภิปรายผลได้ดังนี้

ในระดับที่ 1 หรือระดับบุคคล (ผู้เรียน) พบว่าศักยภาพของผู้เรียน(SC) มีทั้งอิทธิพลในทางตรง (Direct Effect) และอิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect) โดยส่งผ่านตัวแปรส่งผ่าน (Mediator) พฤติกรรมการเรียน (LB) ต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียน (SR) ซึ่งอิทธิพลในทางตรงมีทิศทางเป็นบวก ส่วนอิทธิพลในทางอ้อมจากศักยภาพในการเรียนของนักเรียนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางการเรียนซึ่งมีทิศทางเป็นบวก และพฤติกรรมกรรมการเรียนมีอิทธิพลในทางอ้อมที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนซึ่งมีทิศทางในทางบวก ผลการวิจัยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า ศักยภาพผู้เรียนเป็นปัจจัยความสำคัญที่มีอิทธิพลส่งผลต่อความพร้อมของโรงเรียน ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถและทักษะ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามช่วงวัย และตามหลักสูตร ที่กำหนดตามกรอบจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน คือ ความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และเจตคติ ตามแนวคิดของ Piaget (1932, pp. 9-55) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากการปรับตัวและการสร้างสรรค์ระหว่างสติปัญญากับสถานะแวดล้อมที่จะทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ พัฒนาการของมนุษย์มีความต่อเนื่องและเจริญขึ้นตามวุฒิภาวะ และพัฒนาการของมนุษย์ย่อมขึ้นอยู่กับพัฒนาทางสติปัญญาของบุคคลนั้น

ในระดับที่ 2 หรือระดับห้องเรียน (ครู) พบว่าศักยภาพของครู (TC) มีเฉพาะอิทธิพลในทางตรง ต่อความพร้อมในการเรียนของห้องเรียน (TR) และเป็นทิศทางในทางบวก ส่วนอิทธิพลของศักยภาพของครู (TC) ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการสอน (TB) พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติและมีทิศทางเป็นบวก ส่วน (และอิทธิพลของ) พฤติกรรมในการสอนของครู (TB) ไม่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียนของห้องเรียน ซึ่ง (แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมกรรมการสอนของครู ไม่มีความเกี่ยวข้องกับความพร้อมในการเรียนของห้องเรียน และพฤติกรรมกรรมการสอนไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อความสัมพันธ์ระหว่างศักยภาพผู้เรียนกับความพร้อมของผู้เรียนและไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการเรียนกับความพร้อมของผู้เรียน) ผลการวิจัยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ศักยภาพของ (สมรรถนะ)ครูมีอิทธิพลทั้งทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมผ่านพฤติกรรมสอน (ที่ส่งผลต่อความพร้อม)ของครู ผลที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าครูเป็นบุคคลสำคัญในกระบวนการ (การปฏิรูปการศึกษา

เพราะเป็นด้านหน้าและกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (และ) พฤติกรรมครูที่แสดงออกต่อการทำงาน และเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของงาน ครูต้องมีทักษะ ความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะของครูที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพครูให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ คักยภาพของ (สมรรถนะ)ครูจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานวิชาชีพครู (ให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ) และผลของสมรรถนะครูต่อผู้เรียนได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสุขหรือ(ในการเรียน)ความเครียดในการเรียน (Glaser-Zikuda and Fub 2008; Aziz, 2010) ดังที่ Shermom (2004) กล่าวว่าศักยภาพหรือสมรรถนะ (Competency) คือ คุณสมบัตินี้บุคคลจำเป็นต้องมีเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ สมจิตร อุดม (2547, หน้า 212) พบว่า คุณภาพการสอนของครู อาจารย์เป็นตัวแปรที่สำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลสำเร็จต่อการบริหารโรงเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดอิทธิพลทางตรงสูงสุด คือความรู้ของครู สอดคล้องกับ เขาวลัักษณ์ มูลสระคู (2558, หน้า 252) ที่ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล สอดคล้องกับ นกตล แสนขวา (2552, หน้า 85-87) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการสอนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 2 มี 7 ปัจจัย ประกอบด้วย ประสบการณ์ในการสอน บุคลิกภาพของครู เจตคติต่อวิชาที่สอน ความสามารถทางวิชาการการใช้ สื่อการเรียนการสอน และบรรยากาศในห้องเรียน

ในระดับที่ 3 หรือระดับโรงเรียน พบว่า ศักยภาพของผู้บริหารมีอิทธิพลในทางตรงและมีทิศทางเป็นบวกต่อพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร (PB) ส่วนอิทธิพลของศักยภาพในการบริหารของผู้บริหาร (PC) และพฤติกรรมกรรมการบริหาร (PB) พบว่าไม่มีทั้งอิทธิพลในทางตรง (Direct Effect) และอิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect) ต่อความพร้อมในการเรียนของโรงเรียน และพบว่า พฤติกรรมการบริหารไม่มีอิทธิพลส่งผลข้ามระดับไปในระดับที่ 1 ซึ่งพบว่า พฤติกรรมการบริหารไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างศักยภาพผู้เรียนกับความพร้อมของผู้เรียนและไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการเรียนกับความพร้อมของผู้เรียนและยังพบอีกว่า พฤติกรรมการบริหารไม่มีอิทธิพลส่งผลข้ามระดับไปในระดับที่ 2 ซึ่งพบว่า พฤติกรรมการบริหารไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะครูผู้สอนกับความพร้อมของครูและไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการสอนกับความพร้อมของครู การที่ผลในระดับที่ 3 ระดับโรงเรียนได้ผลแตกต่างจากทฤษฎีที่ผ่านมามาอาจจะเป็นได้ว่าการศึกษาที่ผ่านมาไม่ได้มีการแบ่งความแปรปรวน (Variance) ของตัวแปรตาม แยกออกตามระดับ เนื่องจากในแต่ละระดับความแปรปรวนที่ถูกอธิบายไม่เท่ากัน ซึ่งเห็นได้จากค่าสหสัมพันธ์ภายในชั้น (ICC) จะเห็นได้ว่าผลในระดับที่ 3 ระดับโรงเรียน สหสัมพันธ์ภายในชั้นเหลือน้อย ดังนั้นการที่จะนำตัวแปรเชิงสุ่มความเหยิง (Random slope) ในระดับที่ 1 ระดับนักเรียน และในระดับที่ 2 ระดับห้องเรียน ความแปรปรวนของตัวแปรสุ่มจึงมีไม่มากพอที่จะนำขึ้นไปอธิบายในระดับที่ 3 ระดับโรงเรียน ซึ่งสามารถดูได้จากผลการวิเคราะห์การแปรค่า (Variation) ของตัวแปรเชิงสุ่ม พบว่าค่าความแปรปรวนของตัวแปรเชิงสุ่มทั้ง 4 ตัวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าตัวแปรเชิงสุ่มทั้ง 4 ตัวไม่มีความแปรปรวนในระดับต่ำอยู่แล้วจึงไม่สามารถมีความแปรปรวนเหลือขึ้นไปอธิบายในระดับที่สูงกว่าได้ ดังนั้นในแง่ของการวิเคราะห์ข้อมูลจึงทำให้โอกาสของตัวแปรพฤติกรรมกรรมการบริหารไม่สามารถอธิบายความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ส่งผลข้ามระดับไปอธิบายในระดับที่ 1 และในระดับที่ 2 ได้ สามารถอธิบายได้ว่า สมรรถนะของผู้บริหารมีอิทธิพลในทางตรงและมีทิศทางเป็นบวกต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหาร ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีศักยภาพในการบริหารสูงจะมีแนวโน้มทำให้มีพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ดี ในขณะที่ผู้บริหารที่มีศักยภาพในการบริหารต่ำก็จะมีแนวโน้มมีพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ไม่ดีด้วย ผลการวิจัยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลวิจัยของ นกตล แสนขวา (2552, หน้า 13) ที่ทำการวิจัยเรื่องโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย ควรกำหนดนโยบายในการประเมินความพร้อมของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน และควรมีการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศ การใช้เทคโนโลยี และควรให้ความสำคัญต่อทุกองค์ประกอบของสมรรถนะนักเรียน เพื่อการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์พลเมืองอาเซียนแก่ผู้เรียนให้มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและสามารถทำงานอยู่ร่วมกับในสังคมโลกได้อย่างมีความสุข

1.2 ข้อเสนอแนะระดับบริหาร ควรให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการเป็นพลเมืองอาเซียนแก่ผู้เรียน และเห็นประโยชน์ของการพัฒนาระบบการจัดการศึกษา สร้างสรรค์ระบบและเงื่อนไขการทำงานที่จะส่งเสริมการพัฒนาครูและผู้เรียนไปพร้อมกันทั้งโรงเรียน และมีนโยบายให้โรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นสมาชิกอาเซียนอย่างชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาตัวแปรที่คาดว่าจะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อม เช่น ผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ชุมชน สภาพภูมิสังคมและเศรษฐกิจในท้องถิ่น หรือบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมที่กว้างขวางและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรเพิ่มการศึกษาข้อมูลระดับบุคคลของนักเรียนทุกระดับชั้นในโรงเรียน และควรเพิ่มการศึกษาข้อมูลระดับห้องเรียน เช่น ครูในกลุ่มสาระอื่น หรือระดับและประเภทการศึกษาอื่นทั้งของภาครัฐและเอกชน

เอกสารอ้างอิง

- กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2552). *แนะนำให้ผู้รู้จักอาเซียน*. กรุงเทพมหานคร: กรมอาเซียน.
- กองวิจัยตลาดแรงงาน. (2559). *วารสารข่าวสารตลาดแรงงาน ปีที่ 23 ฉบับที่ 5*
ประจำ เดือนพฤษภาคม 2559, สาระสังเขป. สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2559 จาก <http://lmi.doe.go.th>.
- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2557). "การจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้
 ในพื้นที่ด้วยพลังเครือข่าย," *วารสารการศึกษาไทย*, ปีที่ 11 ฉบับที่ 116, สาระสังเขป.
 สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2559 จาก <http://www.onec.go.th>.
- นภดล แสนขวา. (2552). *โมเดลโครงสร้างเชิงเส้นความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการสอนของครู*
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เพชรบูรณ์:
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ประทวน มูลหล้า. (2552). "ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษา
 ช่วงชั้นที่ 3 ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1",
วารสารบริหารการศึกษา มศว. ปีที่ 6 ฉบับที่ 11 กรกฎาคม-ธันวาคม 2552.

- ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์. (2555). โลกาภิวัตน์ประชาคมอาเซียนและยุทธศาสตร์การศึกษาไทย. *หลักบริหาร การศึกษา* (จักรพรรดิ วัฒนา บรรณาธิการ). กรุงเทพฯ. บริษัท พี. เอ. ลีฟวิ่ง จำกัด. หน้า 49-66.
- ภารดี อนันต์นาวิ. (2556). *สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เยาวลักษณ์ มูลสระคู. (2558). "การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด", มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม* ปีที่ 21 ฉบับที่ 2: ธันวาคม พ.ศ. 2558.
- วรินทร์ โพนน้อย. (2555). *นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบสมดุลภาษาสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา*. ดุษฎีนิพนธ์ หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร วิโรฒ.
- สมจิตร อุดม. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในภาคใต้*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมพงษ์ จิตระดับ. (2555). *ห่วงไทยไม่พร้อมเข้าสู่อาเซียน ปี "58"*. ผลการวิจัยที่ "ผอ.-ครู-น.ศ." รู้แค่เปลือกนอก เชื้อกระทบบัณฑิตไทย "ตกงาน" มากขึ้น. *มติชน*. 29 พฤษภาคม 2555 หน้า 8.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). *รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยและพัฒนา รูปแบบการบริหาร สถานศึกษาที่ส่งเสริมการปฏิรูปการเรียนรู้โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารต้นแบบ รุ่นที่ 2* กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *คู่มือประเมินสมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6*. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด. สาระสังเขป สืบค้นเมื่อ 3 ธันวาคม 2558, จาก <http://bet.obec.go.th>.
- สุขุม มูลเมือง. (2557). *การประยุกต์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพหุระดับ เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทาง วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- อรุณี ราชพัฒน์. (2555). "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน: การวิเคราะห์พหุระดับ," *วารสารวิจัยและพัฒนา* ปีที่ 7 ฉบับที่ 22, ตุลาคม-ธันวาคม.
- อารีรัตน์ เพ็งสีแสง และประยุทธ์ ชูสอน.(2558). "ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของ ครูที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพ ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น," *วารสาร การศึกษาศาสตร์* ปีที่ 38 ฉบับที่ 4, ตุลาคม-ธันวาคม 2558.
- เอื้อมพร หลินเจริญและคณะ. (2552). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ*. รายงานการวิจัย. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- Abbasi, L. (2014). *Building a World Class Islamic School: Teaching with Your Strengths*, Retrieved March 5, 2016, from [http://thesla.org/page.php/Publications Articles Papers](http://thesla.org/page.php/Publications%20Articles%20Papers).
- Aziz, M. A. (2010). "Effects of Demographic Factors and Teachers' Competencies on the Achievement of Secondary School Students in Punjab", *Journal of Educational Research* 13 (2): 171-177.

- Bloom, S.B. (1981). *Evaluation to Improve Learning*. New York: McGraw Hill Book.
- Creemers, B.P.M. (1994). *The Effective Classroom*. London: Cassell.
- OECD. (2013a). *PISA 2012 Results: What Makes Schools Successful? Resources, Policies and Practices (Volume IV), PISA, OECD Publishing*. Retrieved July 5, 2015, from: <http://www.kroobannok.com/article-78801-ประเทศที่ประสบความสำเร็จเขาครูอย่างไร.html>.
- Piaget, J. (1932). *The Moral Judgment of the Child*. London: Routledge and Kegan Paul.
- Raudenbush, S.W. and A.S. Bryk. (2002). *A Hierarchical Linear Model: Applications and Data Analysis Methods*. (2nd ed.). California: Sage Publications.
- Shermon, G. (2004). *Competency Based HRM*. New Delhi: Tata Mc Graw-Hill.
- Spencer, Lyle M and Spencer. (1993). *Competence at Work: Models for Superior Performance*. New York: John Wiley & Sons. Retrieved March 5, 2016, from: www.joe.org/joe/1999december/iw4.html.
- Worthy, et al. (2012). "Fostering Academic and social Growth in A Primary Literacy workshop Classroom: Restoring Students with Negative Reputation", *The Elementary School Journal* Vol. 112, No. 4 2012.